

عشق مدیریت

برگزاری انتخابات چهاردهمین دوره ریاست‌جمهوری به دنبال حادثه بالگرد و شهادت رئیس‌جمهور مردمی دکتر ابراهیم رئیسی در ایران اسلامی تحریک خاصی ایجاد کرده و مردم برای تعیین تکلیف ریاست قوه مجریه به صحنه آمده‌اند تا نمایشی از اقتدار و همدلی و همراهی مردم با نظام و انقلاب را در دید جهانیان قرار بدهند.

متأسفانه این روزها تعدادی از وابستگان و وزرای دولت تدبیر و امید با شعارهای مختلف به طرفداری از برخی از نامزدها وارد صحنه شده‌اند و در کمال تعجب ادعاهایی چون مبارزه با فقر، رکود، فساد و... سر می‌دهند و از خود و جریان‌شان عاملی برای حل مشکلات کشور نام می‌برند.

در ۸ سال حکمرانی دولت تدبیر و امید، کشور با چه نابسامانی‌هایی از جمله مشکلات اقتصادی و بالا رفتن قیمت‌ها مواجه بود؟ آیا در سال‌های یاد شده مسبب و عامل اصلی همه نابسامانی‌ها افراد یاد شده نبودند؟ اگر ادعایی که الان با قرار گرفتن در کنار یک کاندیدا می‌کنند نمی‌توانستند در زمانی که بر مسند قدرت بودند کاری انجام بدهند که حالا وعده می‌دهند که در صورت رسیدن به صندلی‌های مدیریت شوالقمر خواهند کرد.

آیا حافظه مردم آن قدر ضعیف شده است که به این زودی نتیجه حاصل از دو دوره چهارساله حضور جریان اعتدال در رأس دستگاه‌های اجرایی کشور را فراموش کنند؟ تضييع نزدیک به ۳۰ میلیارد دلار و ۶۰ تن از ذخایر کشور در چه دوره‌ای صورت گرفته است و یا تعطیلی بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی در چه مقطعی انجام پذیرفته است؟

با وجود کارنامه غیر قابل قبول اجرایی و ۸ سال سوء مدیریت در بخش‌های مختلف، با اعتماد به نفسی تعجب‌برانگیز می‌خواهند با به کار گرفتن روش‌ها و تکنیک‌های نخ‌نما شده دوباره در رأس قرار بگیرند و به سیاست‌های گذشته و حال ادامه بدهند.

تعجب از حضور و مدعی بودن آن‌ها موقعی افزایش می‌یابد که در سخنرانی‌ها و گردهمایی‌ها و برنامه‌های مختلف به آسانی از کنار نقش و مسئولیت خود در بروز مشکلات یادشده عبور می‌کنند و متأسفانه در برخی موارد مدعی می‌شوند که اصلاح امور فقط از دست آن‌ها برمی‌آید و دیگران قادر به انجام کاری نمی‌توانند باشند.

حضور افرادی چون عباس آخوندی وزیر مسکن دولت سازندگی و وزیر سابق راه و شهرسازی نمونه‌ای از این افراد پرمدعا هستند. وی که در دوران وزارت‌اش در دولت روحانی مرزهای ناکارآمدی را جا به جا کرد، حالا با حمایت از کاندیدایی رؤیای برگشت به صحنه در سر می‌پروراند. فردی که مخالف شدید اجرای مالیات‌های تنظیمی در بازار مسکن بود، کسی که مانع از راه‌اندازی سامانه ملی املاک و اسکان کشور بود و فردی که با اجرایی نکردن مالیات بر خانه‌های خالی به احتکار مسکن دامن می‌زد حالا با اعلام حمایت از یک کاندیدا رؤیای عملی کردن سیاست‌های غلط و فراهم کردن امکان جولان سوداگران در بازار مسکن را به خواب می‌بیند.

مردم دوست ندارند بار دیگر شرایط دولت تدبیر و امید بر کشور حاکم شود و عده‌ای به‌جای شرمندگی و خجالت‌زدگی پا پیش بگذارند و از ملت و کشور طلبکار هم بشوند.